

dos telek alá húzódott; az itt álló ház hátsó traktusa a középkori falak felhasználásával épült.

A telken álló harmadik épület csekély falmaradványait ettől É-ra néhány méterre találtuk meg, feltárását az idén nem végeztük el. Valószínűsíthető azonban, hogy a területen álló, használaton kívüli újkori pince részben erre az épületre épült rá. A középkori maradványokon túl ásási területünk D-i felén a felsőbb rétegekben nagyobb kiterjedésű égett omladékréteget lokalizáltunk, amely jelentős részben 17–18. századi leletanyagot (sgraffitódíszes török talpas tál töredékét, pipát stb.) tartalmazott. Előkerültek egy, a középkori maradványok egyes elemeinek felhasználásával épült 18. századi épület nyomai is. Egyértelműnek tűnik, hogy – noha kisebb számban őskori és kora újkori leletek és objektumok is előbukkantak – e területet a 14–15. században építették be. Mindez újabb adatokat szolgáltatott arra nézve, hogy a Rév utca és közvetlen környezete ebben az időszakban folyamatosan lakott és sűrűn beépített része volt a középkori Visegrádnak. A terület viszonylagos nagysága és a régészeti objektumok elhelyezkedése miatt ebben az évben az előkerült épületek alaprajzi elrendezésének tisztázására, a romfalak ideiglenes állagvédelmére és geodéziai felmérésére szorítkozhattunk. A fentiekén túl a telek még fel nem tárt részén, valamint közvetlen környezetében további településmaradványokkal számolhatunk.

Munkatársak: Gróh Dániel, Iván László és Mészáros Orsolya régészek (Mátyás Király Múzeum) valamint az ELTE Régészettudományi Intézetének és az MNM Középfokú Műtárgyvédelmi Asszisztens tanfolyamának hallgatói.

KOVÁTS ISTVÁN – GRÓF PÉTER

433. Vizsoly, református templom (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Á, Kk

2006. január 13-án régészeti szakfelügyeletet végeztem a műemlék-templom kertjében és környékén távközlési hálózat munkálataihoz kapcsolódóan.

A tervezett nyomvonal DNy-i irányból éri el a templom körítőfalát, amit Ny-ról keresztez, majd a templomhajó ÉNy-i sarkánál ér véget. A középkori eredetű, terméskőből emelt körítőfal alatt vezetik be a kábelt a templomkertbe, de mivel itt a külső utcaszint és a templomkert belső szintje között 2 m szintkülönbség van, ezért a körítőfal belső oldalán egy munkagödört kellett ásni a kábel biztonságos behúzása érdekében. Ennek ásása során szórvány embercsontok kerültek elő, majd egy eredeti helyzetben lévő csontvázra bukkantak a gödör oldalában. A munkagödör 170×140 cm méretű, a csontváz a jelenlegi talajszinthez képest 145 cm mélyen került elő. A gödör metszete alapján egységes betöltést tapasztaltunk, amitől halványan elvált a csontváz sírjának szürkésbarna betöltése. A sírt a munkagödör nem érinti, ezért a csontváz előkerült részletét dokumentáltuk, de nem bontottuk ki. Feltártuk azonban a munkagödör területét, ahol a fent leírt betöltés változatlanul folytatódott,

metszeteiben és felszínében nem voltak beásásnyomok, csak néhány másodlagos eredetű szórvány embercsont került elő, kevés Árpád-kori és késő középkori kerámia töredékével. Megfigyeltük a munkagödör kibontott területén a körítőfal szerkezetét. A templom feltehetőleg egy természetes dombon áll, amelynek Ny-i oldalát lépcsőszerűen lefaragták. Így alakult ki, hogy a mai utcaszint és a templomkert között, közel 2 m a szintkülönbség. A lépcsőszerűen lefaragott letörés oldalához támasztva emelték a ma is létező körítőfalat, amelynek belső oldalát szárazon rakták, csak a földből kiemelkedő és a külső részeket kötötték habarccsal.

SZÖRÉNYI GÁBOR ANDRÁS

434. Vokály, Faluvégi-rész

(Baranya megye) U, Ró

2006. május 3-án terepbejárást végeztünk a BMMI Culture 2000 pályázatának keretében. A Zalai Gaál István által már azonosított lelőhelytől K-re egy mintegy 1200 m széles dombháton több foltban neolitikus és római kori kerámiát gyűjtöttünk.

Munkatárs: Kovaliczky Gergely.

BERTÓK GÁBOR

435. Zalacsány, Kőfejtő-dűlő

(Zala megye) U, R, B, V, LT, Ró, N, Á

Zalacsány határának ÉK-i szélén, a Zala-folyó árteréből kiemelkedő dombot elfoglaló, az 1960-as években végzett terepbejárásokból ismert régészeti lelőhely Ny-i szélén, golfpálya beruházáshoz kapcsolódóan végeztünk megelőző régészeti feltárást 2006. július 3. és szeptember 20. között. A kibontott 60 objektum (cölöplyukak, nagyméretű hulladékgödrök) a kora rézkori lengyeli kultúrára és késő bronzkori késő halomsíros-kora urnamezős kultúra időszakára jellemző, bőséges, változatos leletanyagot (edénytöredékek, orsógombok, agyagkanál-töredékek, pattintott és csiszolt kőeszközök, bronz használati tárgyak, állatcsont) tartalmazott. A kora rézkori objektumok a feltárt terület É-i végén, egy csoportban helyezkedtek el. Ezekről jól elkülönülve, mintegy 50 m-rel délebbre jelentkeztek a késő bronzkori településjelenségek, amelyek a lelőhely déli széléig mutatkoztak. A két objektumcsoport között néhány, korhatározó leletet nem tartalmazó gödört tártunk fel.

A lelőhely K-i szélén szeptember 7. és november 29. között Eke István folytatta a megelőző feltárást.

A szigetszerűen, meredeken kiemelkedő dombon 1962-ben Valter Ilona őskori, 1967-ben Horváth Jolán pedig római kori edénytöredékeket gyűjtött. Valter Ilona egy, a domb tetején, kőbányászás közben napvilágra került, feltehetően késő középkori vaseszköz-lelet helyét próbálta meg lokalizálni. A lelőhely Ny-i részén, a golfpályához kapcsolódó utak területén július 3. és szeptember 20. között folyt megelőző feltárást dr. Kvassay Judit vezetésével. Mi a 010 hrsz. ingatlanon próbafeltárással